

بناغلی محمد عمر ننگيار د پښتو ادب یو هڅانډ لیکوال او تکړه طنز لیکونکی

مرکه کونکی : انجنیر عبدالقادر مسعود

زموږ د پښتو د ادبیاتو په ډگر کې بناغلی محمد عمر ننگيار یو له هغو تکړه او ښو لیکوالو، ادبي او فرهنگي څیرو څخه دی چې په خپلو لیکنو او طنزونو کې یې ټولنیزې ناخوالې، نیمگړتیاوې، ستونزې، او د افغانانو ریښتیني دردونه په خوږه، سلیسه، روانه او سپیڅلې ژبه په ډیر ښکلي او ظریفانه بڼه انځور کړي دي.

- بناغلی ډاکتر صاحب ببرک ارغند چې زموږ د هیواد یونومیالی، او وتلي ژورنالیست، نوبتگر او نامتو داستان لیکونکی دی، په خپله یوه لیکنه کې د بناغلي محمد عمر ننگيار د ادبي او فرهنگي شخصیت په اړه داسې کښلي دي :

عمر ننگيار نځینه است

ابین واقعیت دارد که ادبیات از شرایط مادی و تاریخی یک جامعه بر می آید و در عین حال بازتاب دهنده همان شرایط مادی و تاریخی نیز میباشد و از سوی می دانیم که هر اثر ادبی و یا بهتر است بگوییم هر نوع ادبی دارنده محتوا و شکل میباشد. همان گونه که محتوا گوناگون هست همان رنگ شکل نیز گستره متنوع دارد و ایسمهای چون ریالیسم، ناتورالیسم، مدرنیسم، پسا مدرنیسم و غیره ابزار هایی هستند که جهت ساختن این شکل بکاربرده میشوند و همان گونه که درونمایه یا محتوای اثر انتقال دهنده ایدیالوژی خوابیده در متن میباشد، شکل نیز بستر این انتقال بشمار می آید. در جوامع عقبمانده نظیر افغانستان با در نظر داشت مناسبات اجتماعی - اقتصادی - سیاسی حاکم بر زنده گی مردم و موجودیت فقر دانش و ستم بی سواد، لازم میافتد تا هنر مندان به ویژه خالقان آثار منثور از آن گونه افزار و شکلهایی استفاده ببرند که برای مردم قابل درک و فهم بیشتر باشد. به آسانی هضم گردد و در بیداری بیخبران یاری رساند. با در نظر داشت همین اولویت است که نویسندگان آگاه و متعهد بیشتر به شیوه ریالستی رجوع میکنند تا حقایق تلخ و شیرین جامعه خویش را همانگونه که هست در برابر خواننده گان خویش قرار بدهند و در بیداری آنان سهم شایسته بگیرند. جناب محمد عمر ننگيار هم یکی از همین آگاهان است که با نگارش درامه ها، نمایشنامه ها، طنز ها، فلمنامه ها و سناریو های متعدد با استفاده از مکتب ریالیسم انتقادی، استعداد پر بار و توانایی خویش را بر ملا ساخته است.

جناب محمد عمر ننگيار دردنيای ادبی اش همیشه تلاش داشته تا در خدمت مردم و محرومان کشور خویش قرار داشته باشد.

موصوف به حیث یک فرهنگی که درد مردمش را مانند یک طبیب آزموده و خبره تشخیص داده و راه درمانش را هم میداند، همیشه با افزار دست داشته خویش به خدمت شتافته و از بذل کمک و یاری به ایشان دریغ نورزیده است. جای سرور و شادبست که ادبیات ما چنین شخصیت‌های آگاه و خدمتگذار را با خود دارد. من عده‌یی از نمایشنامه‌ها و درامه‌های ایشان را از ورای امواج رادیو و اکران تلویزیون شنیده و دیده و ستوده‌ام؛ به ویژه اثری زیر نام «تکی هڅې» موصوف را که از حلاوت و دلپذیری خاص بر خوردار است. جناب محمد عمر ننگيار در گستره طنز و طنز نویسی برازنده گیهای ویژه‌یی دارند که قابل یاد آوریست. در این زمینه بیشتر زحمت کشیده‌اند و آثار جالب و خواندنی بر ادبیات ما افزوده‌اند. من بخشی از آثار ایشان را در مجله‌های «آواز» و روزنامه‌های چون «انیس» و هفته‌نامه‌های چون «پامیر»، «کار» و غیره خوانده و لذت برده‌ام بیاد دارم که طنز «پردی» که به قلم توانای ایشان نگارش یافته بود برنده جایزه گردید. کار و خدمت همایونی دیگر این قلم بدست برگردان مجموعه طنزی جلال نورانی یکی دیگر از بزرگ مردان عرصه طنز کشور است که به زبان شیرین پشتو بر گردان شده است.

قلم این نویسنده برازنده را تواناتر و عمرشان را طولانی می‌خواهم. بگذار نگینه‌ها انگشتر شوند و انگشتران مادر وطن پر از انگشترهای پر بها باشد.

داکتر بیرک ارغند

هالند، فبروری، 2013

همداسي بناغلی کاتب پاڅون چي زموږ د هيواد يو تکړه ليکوال او مخکښ طنز ليکونکی دی په خپله يوه ليکنه کې د ننگيار صاحب د ادبي شخصيت په اړه داسې کښلي دي :

(.... ننگيار صاحب د طنز په نيشداره خو خوږه ژبه په ځينو ناخوالو ډير غوڅ گوزارونه کړي دي .

مشهوره وينا ده چې : په شاتو چي مري، نو زهر و ته يې ضرورت نشته ...)

بناغلی محمد عمر ننگيار پر (1331) لمريز کال کې د کابل ښار په ده افغانانو کې په يوه روڼاندي کورنۍ کې د عبدالقيوم خان په کور کې نړۍ ته سترگې غړولې دي .

هغه خپلي لومړنۍ زده کړې په کابل کې او لوړې زده کړې يې د کابل پوهنتون د ټولنيزو علومو او فلسفې په پوهنځۍ کې پای ته رسولي دي.

بناغلي ننگيار صاحب پر (۱۳۵۸) لمريز کال د راديوټيلويزيون د هنر او ادبياتو د ادارې د پښتو ډرام او ډيالوگ په څانگه کې رسماً په کار پيل وکړ. ده په دغه اداره کې د راديويي ډرامونه، د راديو پرله پسې داستانونه او راديويي نمايشنامې وليکلې. همدارنگه يې ټيلويزوني نمايشنامې او د لنډو فلمونو سناريو گانې د ياد او ستاينې وړ دي. ده د يو شمير نامتو ليکوالو طنزونه په پښتو ژبه ژباړلي دي چې په خپل وخت کې د راديو ټيلويزيون د نشراتي ارگانونو له خوا خپاره شوي دي.

بناغلی جلال نوراني چي زموږ په ادبي او فرهنگي ډگر کې يو پيژندل شوی ليکوال، خوږ ژبي او تکړه طنز ليکونکی دی په خپله يوه ليکنه کې د بناغلي عمر ننگيار د ادبي شخصيت په اړه داسې کښلي دي :

(....) عمر ننگيار مانند هارون يوسفی، واحد نظری، وحید صمد زی، کاتب پاڅون، بلقیس مکیز، رازق فانی، دستگیر نایل، فاروق عطایی، بصیر پاکزاد، و حلیم تنویر از طنز نویسان قد بر افراشته در دهه شصت است. او موفق شد در محافل متعدد خوانش طنز در کابل شرکت نماید و استقبال از طنز هایش مرا که در آنوقت مسوول بخش طنز در انجمن نویسندگان افغانستان بودم به این اندیشه انداخت که مجموعه یی از طنز هایش را از سوی انجمن چاپ کنیم...

ننگيار صاحب د (1992) زيږديز کال نه وروسته په مسکو کې د پرديسي او کډوالي شپې او ورځې تيروي.

د بناغلي محمد عمر ننگيار د پوره پيژندگلوې لپار ما له ده سره يوه ادبي مرکه چمتو کړئ ده. ستاسو درنو او قدرمنو د ادب مينه والو دوستانو پام ورته را اړوم.

ننگيار صاحب زما سلامونه او پيرزويني ومنئ، اجازه را کړئ چې خپلې پوښتنې پيل کړم.

د سپيڅلي خدای په نامه

مخکې له دې نه چې پوښتنو ته راشم په ځان فرض گنم چې دگران دوست او همکار؛ دهنر او ادب د بن هڅاند مليار بناغلي انجنير عبدا لقادر مسعود څخه د زړه له کومې مننه وکړم چې د خپلو مرکو لړۍ يې ما پورې را وغزوله؛ د انجنير صاحب مسعود دغه نوښتگرې هڅې زمونږ په اوسمهال له کډوال ژوند په تاريخ کې هيواد پاله چوپړ دی چې د زمان په تندۍ به تل ځليري.

گران انجنير صاحب زه ستاسو په خدمت کې يم.

ډيره مننه .

پوښتنه: تاسې د خپلو ادبي او هنري آثارو په ليکنو کې ځان ته کومه تگلاره لری، او په دې لاره کې مو څنگه خپل استعداد ته پام شو. لومړۍ هڅونکې مو څوک و؟

ځواب:

څرنگه چې ليکوال؛ شاعر او هنرمند د ظريفو عواطفو او احساساتو خاوند دی په ټولنيز ژوند کې د بل هر چا څخه ژر د حالاتو او پېښو څخه اغيزمند کيږي او بيا دخپل ادبي هنري احساس په ملگرتيا غبرگون څرگندوي چې دغه غبرگون د شاعر، ليکوال او هنرمند په ټولنه کې دهغو د ټولنيز موقعيت او انگيرنو څخه سرچينه اخلي او فکري لورې يې ټاکي؛ نو ځکه خو په هنري او ادبي پښوونو کې زما فکري تومنه دخپلې ټولني د حالاتو او پېښو څخه پردی نه ده پاتې شوی؛ ټولنيز او فردي ناخوالو او نيمگرتياوو ته په هنري انداز او ادبي ژبې گوته نيول او دخلکو پام ورته راگرځول دا د رسالت لرونکي ليکوال؛ شاعر او هنرمند تک لوری دی. ما د دغې رسالت په پام کې نيولو سره د دخپلو لوړو زده کړو په اوږدو کې او بيا د راډيو افغانستان دهنر او ادب بيا توپه ادارې

کي دهنري او ادبي فعاليتونو په لړ کې کله چې به مي د باندنيو ليکوالو ليکلي طنزونه پښتوژبي ته ژباړل او بيا به مي ترې راديوبي نندارې جوړولې ځان وازمايه؛ ويلي شم چې خدای بخښلي امين افغانپور او بناغلي جلال نوراني زما هڅونکي وو.

د لرغوني يونان او روم څخه بيا تر ننه د طنز ليکنې دوه ډوله تگ لوري پيژنو:

الف: هغه طنزي ليکنې چې نيوکې يې ترخې او قهرجن دي او ډير لږ ظرافت په کې کاريدلې وي.

ب: هغه طنزي ليکنې چې نيوکې يې دوستانه او عاطفي دي او ډيره کچه د ظرافت عنصر

په کې په پام کې نيول شوي وي. چې دا د لرغوني روم طنز ليکونکي (هوراس) تگلاره ده.

دا دوه ډوله طنز يې ليکنې د لرغوني روم د نامتو طنز ليکونکو (هوراس) او (جو وينا لي) په

ليکنو کې لوستې شو؛ زه هڅه کوم چې (هوراسي) تگ لوري خپل کړم.

پوښتنه: طنز څنگه راپيژني (تعريفوي)، د طنز په ليکلو کې کومې ځانگړتياوې، اساسي فاکتورونه او معيارونه بايد په پام کې ونيول شي؟

ځواب:

طنز هغه ادبي هنري پنځونه ده چې دخندا او توکي په جا معه کې د نوش او نيش تومنه ولري

فردې او ټولنيز فسادونه او عيبونه خلکو ته د پوهاوي او خبريدو له پاره په بسکلي هنري انداز

دخپلې اندازې څخه ستر وښايي او خپله د عاطفي څخه ډک پيغام لوستونکو په ذهن کې د منلو

وړ وگرځوي.

نيوکه او خندا دطنز اساسي يا بنسټيز ارکان دي چې د دې دواړو دپيوند او شتون څخه پرته طنز

نه رامنځته کيږي؛ که چيرې په يوې ليکنې کې نيوکه شتون ولري خو دخندا عنصر په کې نه وي

ويلي شو چې دا ليکنه انتقادې ادبياتو پورې تړاو لري خو طنز نه دی همداشان که چيرې په يو اثر

کې پرته له نيوکې؛ خندا او ظرافت کاريدلې وي دا اثر بيا هم د طنز ليکنو د منل شوو اصلو سره سمون

نه لري؛ پاتې دي نه وي چې پرته دخندا اونيوکې دطنز نور فرعي عناصرو لکه تخيل؛ فانتازي

غندنه؛ او لفظي صنايع دي چې طنز ليکونکي ورته په خپلو ليکنو کې کار اخلي.

پوښتنه: ستاسې په اند کوم طنز د فورم، شکل، محتوا او موضوع له پلوه ښه هنري طنز کيدای شي؟

ځواب:

زما په اند که چيرې په يو طنز کې هغه فکتورونه چې د طنز پيژندونکو دنظر په يوالي سره منل

شوي دي لکه نيوکه، مالگينه خندا، مبالغه او فانتازي شتون ولري د ظرافت او نيوکې تر منځ يې

اندول په پام کې نیول شوی وي هغه ښه طنز بللی شو .

پوښتنه : تاسې د طنزونو ډولونه د موضوع او منځپانګې له مخې څنګه څیرئ؟

ځواب :

په لنډه توګه ویلی شم چې طنز په بیلا بیلو ادبي ژورنالیسټیک او هنري قالیبونو کې خپله موخه ترسره کوي چې دا قالیبونه په لاندې ډول ښودلی شو :

- ادبي طنز : په دې ډول طنز کې ستونزې ؛ کمبودی او نیمګړتیا وی ددې پروظریفو نیوکو په مټ د ادبي تصنیفاو لکه رمز ؛ کنايي او اسطورو څخه په ګټه اخیستلو سره لیکل کېږي.
- په ادبي طنز کې ډیر ځلی د اثر په ژوروالي او منځپانګې تاکید کېږي نیوکه یې ژوره او دخندا او ظرافت عنصر یې د موضوع په ژورتیا کې نغښتي وي .
- ژورنالیسټیک طنز : په ژورنالیسټیک طنز کې د ادبي طنز په خلاف دنیوکی وړ پدیده یا ځیز په بر بند ه توګه داسې بیا نیږي چې په هغه وځانډو او یایې د خندا وړ وګرځو.
- چې په دې برخه کې (رپلیکا ر) په نامه ژانر د ژورنالیسټیک طنز یوه ښه بیلګه ده .
- انځوریز طنزونه : څرنگه چې دنامه نه یې جوتهږي چې طنزي موخه یې په ننداریزې ښی دخلکو دپوهاوی او هغو کې د منفی پدیدو په وړاندې دغبرګون داحساس را پارول دي چې مونږ یې په کارتون سینیماتیا تر او نورو انځوریزو هنرونو کې لیدلی شو .

پوښتنه : ژبني او انځوریز طنزونه د شکل او فورم له پلوه څه ډول ارزوئ؟

ځواب :

طنز په بیلا بیلو ادبي، هنري قالیبونو کې د اصلاح یا سمون موخه په مخ کې لري څرنگه چې د مخه مو وویل ژبني طنزونه دنثر او نظم په قالبونو کې وړاندې کېږي او انځوریز طنزونه دکارتون سینما او تیا ترې نندارو کې لیدونکو ته وړاندې کېږي چې هره یوه بیلګه یې دتولنی دوګرو دپوهاوی دکچې په انډول اغیزه شیندي . په لنډه توګه ویلی شم چې ژبني طنزونه دتولنی لوستی برخې ته او انځوریز طنزونه بیا دتولنی په نالوستو وګرو اغیزه شیندي.

پوښتنه : هره لیکنه ځانته خپله ژبه لري . د بیلګې په توګه د علمي لیکنو ژبه، د تاریخي لیکنو ژبه، د مقالو ژبه، همدارنگه طنز هم ځانته ځانګړې خپله ژبه او سبک لري . تاسې په دې تړاو څه نظر لرئ؟

ځواب :

وايي طنز په خوړو کې دترخو تیږول دي . دا په دې معنی چې د طنز ژبه خوړه ده چې په ډیر

ظرافت دنیوکی تر یخوالی په خو رو رمزونو او کنا یو کې مخا طب ته دمنلو وړ گرځوي او دسمون اراده په کې راتو کوي . طنز په هر فورم کې چې وي باید پا که او سو چه ژبه ولري تر څو د (ابرونی) یا رتنی پیتی په خپلو اوږو بریالی موخی ته ورسوي .

پوښتنه : زمور یو شمیر لیکوالو په خپلو آثارو کې په ډیره خوږه ، سلیسه ، روانه، سوچه او سپیڅلي ژبه د خپلي ټولني ناخوالي، نیمگرتیاوي او ستونزې په زغرده بر بندې کړې دي تاسې په ټولنه باندې د هغه اغیز او اهمیت څه ډول ارزوئ؟

خواب :

دټولنی پر ناخوالو او نیمگرتیاوو نیوکی ټو لنیز شعور راوینوي او سمون لوری ته یې هڅوي . بناغلی (عبدا لناعی همت) د استاذ حبیب زي د (طنز او خندا) دلیکنې په سر لیک کې څه بڼه لیکلې دي : [خلک د وچو ویناوو خطابو او نور وړیو خبرو د اوریدو څخه ستړي شوی دي بڼه به وي چې دغه ویناوو او لیکنو ته د ظرافت پوره ورگډه شي چې هم دخلکو خوله خوږه شي او هم یې درملنه وشي] . زما په اند که ستونزی او نیمگرتیاوی په زغرده بر بندې شي پر خلکو به یې اغیزه دهغو لیکنو پر پرتله لږی وي چې په ناسیده او رموز کې په خوږه ژبه لیکل کيږي .

پوښتنه : ټوکی ټکالی او طنز څه توپیر لري؟

خواب :

طنز دسمون په موخه لیکل کيږي او ټولنی ته په خپل ظرافت کې پیغام لري . خو ټوکه یوازی دخنډا په موخی کيږي کوم دسمون پیغام له ځانه سره نه لري

طنز مجازی او حقیقی مانا لري خو ټوکه ددغو ماناوو څخه بی برخی ده

طنز اخلاقي ارزښتونو ته ژمن وي خو ټوکه بیا هیڅ راز ارزښتونو ته ډیله نه وي .

ټوکه یو نا لوستی سړی وپلی شي خو طنز چی دټولنی ژوره څیړنه غواړي نو هغه څوک

چی دخپلي ټولنی څخه پخه پیژندگوي ولري اود طنز په اړونو پو وي طنز هستولی شي .

پوښتنه : طنز او کمیدي څه توپیر لري؟

خواب :

په کومیکو ادبیاتو او هنرونو کې خندا او خندول موخه وي لیکوال دخلکو د ستو مانتیاو او خپگان دلیری کو لو د پاره کمیدي لیکنی کوي چې په تمثیلي هنري تو ټو کی یا لنډو هنري فلمو نو کې د کومیک هنرمندانو په لوبیدو سره د دغو لیکوالو موخه چې خندول او بناد ساتل دي تر سره کيږي .

خو په طنزي ليکنو کې څرنگه چې خندا يې يو د اساسی ارکا نو څخه شميرل کيږي خدا د دې موخې له پاره نه ده چې يوازې خلک وځنډوي بلکې اصلي موخه يې دا ده چې دغه نيمگړتياوې او ستونزې دخپلو عاميلونو سره خنډ نې کړي او دخلکو په ذهنونو کې يې وټکوي .

پوښتنه : پوهانداکتر مجاور احمد زيار طنز ژانر (خېل) گڼي او په خپله يو ليکنه کې يې داسې کښلې دي: (.... دا د طنز وهغه کوډگري او جادوگري ده چې نور ادبي ژانرونه (خېلونه) يې په ټول ښکلايييز، ننداريز او سندريز پرداز او راکښون سره سيالي نه شي کولای ...)

تاسې په دې اړه څه ليد لرئ؟

خواب :

د طنز څخه زما د دروند او عزتمند استاذ دغه هر اړخيزه څيړنيز جاج او بر داشت چې تر اوسه مې د طنز پيژند نې په هکله د بل چا څخه داسې ښکلې انځور ندی لوستی ډير په ځای بولم په رښتيا هم دطنز سحر گر ژانر په هنري ادبي او ژورناليسټيک بيلا بيلو قاليبو نو کې خپله خبره د نيش او نوش د تومنی په لرلو سره د ټولنی بيلا بيلو کته گوريو ذهينتونو ته د منلو وړ گرځوي چې دا پخپله دطنز کو ډگري ده .

پوښتنه : طنز د پښتو ادبياتو په لرغوني، کلاسيکه او منځنۍ پېر کې زوړ تاريخ لري . د کومو ليکوالو او شاعرانو په ليکنو کې طنزي توکي او عناصر زياتره شتوالی لري او د پام وړ دي ؟

خواب :

د پښتو ادب د لرغونې او کلاسيک دور ليکوالو او شاعرانو په خپلو پنځونو کې خپل دوخت نا خوالی او مظالم رټلی دي چې ډير ځلی دغه رټی او نيوکې يې دهل او هجو په قاليبونو کې مونږ لوستی شو . خو هغه څه چې دننی طنز د تعریف او سمون ولري ما نه دی لوستي. طنزی ليکنی د شلمی پيړی راوروسته دخپلو منل شويو ارکانو سره چې هغه نيوکه - خدا - فانتازي او مبالغه ده رواج موندلی دی تر هغه ځایه چې ما سره مې ذهن ملگر تيا کوي د پښتو د ادب ددغو ستونزو خو شحال خان خټک ؛ رحمان بابا ؛ حميد مومند او گل پاچا الفت په اثارو کې طنزي توکي ښه ترا لوستلی شو .

پوښتنه : مهرباني وکړئ د خوشال خان خټک، رحمان بابا، حميد مومند او استاد گل پاچا الفت د طنزي شعرونو څو بيلگي راته په گوته کړئ ؟

خواب :

خوشحال خان خټک ویلی دي :

چې تاو خارښت وړ پاڅي نا کراره شي بنور يږي

که لوی وي که هلک وي هر چا و ته قهر يري
نه پت گوري ونه شرم نه يي حق و ته نظر وي
دخپل ميره په غير کې زړه يي نورو ته پر قيري .

رحمان با با وايي :

مرغه چي دبل غوښی خوري مردار دی
خان حلال کړه لکه زانه شاهين مه شه

حميد مومند ليکلی :

قناعت مي اشتها کړه هسې صافه

چي اوگره راکوي خوند لکه بنوروا

په راتله دخط پايمال شي حسن هسي

لکه وتري په گلو څوک غوښند

ما رستم دزمانی وليد په سترگو

چي ديار دجوره ژا ري لکه کونډه

خدای بخښلی گل پاچا الفت چې په نثر او نظم کې يي ډير ښکلي طنزي اثار ليکلي دي

لکه شنډه ديمو کراسي ؛ بدلی څری ؛ او نور دڅاری په توگه دا بيتونه يي لولو :

نن په يو پسی روان سبا د بل پسی ځي

کله په ږيري پسی ځي کله اوربل پسی ځي

بل ځای څه ښه وايي :

د پڼو غل خلکو دمخه کړ چې غلا ونکړي

اودس يي نه وو په لمانځه کې شو امام غوندي .

پوښتنه : د پښتو طنز لپاره هم په نثر او هم په نظم کې د معاصرې دورې دوهمه نيمايي ښه د غورږيدو دوره وه، ډيرو ليکوالو او شاعرانو په بره او کوزه پښتونخوا کې په ځانگړي توگه د نثر په چوکاټ کې طنزيه اثار تخليق کړل . ستاسې په انډپه معاصره دوره کې کومو ليکوالو او شاعرانو خپل شعرونه په طنز وپسولل . مهرباني وکړئ د هغوی د شعرونو بيلگي راته په گوته کړئ؟

ځواب :

د پښتو په ادبي بهير کې طنز يو ځوان ادبي هنري ژانر دی چې زمونږ په هيواد کې يي نژدی شپږ

لسيزی او په کوزه پوښتونخوا کې يي عمر څه اوږد بر يښي . د (۱۳۴۰) لمريز کلونو راپدی خوا

زمونږ وطنپال ليکوال او شا عران لکه خدای بخښلی گل پاچا الفت دیو وتلي لیکوال او شاعر په توگه پیژنم په پنځوسمو کلونو کې خدای بخښلی عبدالمننان ملگری . بنا غلی میرعلي و طن دوست . عزتمند دوست بناغلی کا تب پا خون چې په نظم او نثر کې یې بنا یسته طنزي لیکنی مونږ لوستی دي په شپیتمو کلو نو کې دطنز لیکنی فر هنگ ښه وغزیده ډیر شمیر لیکوالو په دې برخه کې ځان راو پیژند لکه : میرزا علم حمیدي . دا کتر واحد نظري . بناغلی محمود نظري . پوهنمل طلا حبیب زی او ما هم په همدغو کلو نو کې څه ماتی گوډی دطنز د سر لیک لاندی لیکلی دي . پاتې دې نوي ښایي په پورتنیو کلونو کې به نورو بناغلو لیکوالو هم طنزي لیکنی کړی وي که ما یې لیکنی نه وي لوستی بخښنه غواړم .

پوښتنه : په یو شمیر ادبي ژانرونو کې په ځانگړي توگه په لنډوکیسو، ناولو، ډرامو او تمثیلي پارچو کې د خوند او رنگ پیدا کولو لپاره په پراخه پیمانه له طنز څخه کار اخیستل کیږي. تاسې دا کار څه ډول څیړئ؟

ځواب :

دطنز گو ډگری خو همدا ده کله چې په هر هنري ادبي اثر کې چې لیکوال او هنرمند غو ښتی وي چې خپله موخه دطنز په ژبه تر سره کړي هغه اغیز مند کیږي . په زړونو کینښي ؛ ماغزه روښانه کوي او مطلب لوستونکو ته دمنلو و رگرځوي نو ځکه خو ډیر ځلی د لنډو کیسو ؛ ناولونو ؛ ډرامو او تمثیلي پارچو لیکوال په خپلو هستونکو کې طنزي تو منو څخه گټه پورته کوي.

پوښتنه : ستاسې په یوه طنز کې چې د (څه چې څو) په نامه یادېږي او په مسکو کې مو لیکلی دی، د افغانانو دردونه، ستونزې، ناخوالې په کې انعکاس موندلای دی. د دغه طنز د لیکلو انگیزه او لامل څه و؟

ځواب :

زما په اند شاعر ؛ لیکوال او هنر مند دا چې د ظریفو احساساتو او عواطفو خاوند دی دخپلې ټولنی دردونه ؛ ستونزی او ناخوالی دنورو وگړو په پرتله ژور او روښانه ویني او تری اغیز مند کیږي او بیا په شعر ؛داستان ؛ انځور یځو هنرونو کې ؛ د تیا تر په نندارو کې هر یو یې په خپل اړونو او تک لورو پخلی کوي او ټولنی ته یې وړاندی کوي ؛ ځما دغه طنز ته ورته لیکنی هم دلته په روسیه کې زمونږ د گډوال ژوندانه یوه ریښتني هنري بیان دی چې ما غو ښتی دي دلته زمونږ دوطنوالو ستونزی د طنز په ژبه انځور کړم .

پوښتنه : همداسې ستاسې په یوه بل طنز کې چې د (دا سړی په څه دی) په نوم یادېږي . انورشاه دیو کلیوال ساده سړي خو د لوړو زده کړو خاوند په توگه د خپل طنز د قهرمان په توگه انځور کړی دی. دی

د مترقي او علمي اثارو په لوستلو دې نتيجې ته رسيري چې په خپل هيواد کې خپلو خلکو ته خدمت وکړي، خو کله چې دې مقام او دولتي قدرت ته رسيري ټولې خپلې موخې او هيلې هيريوي. ستاسې په اند په داسې حالاتو کې کوم فاکتورونه دي چې په ناوړه توگه د قدرت نه استفاده وکړي؟

خواب:

(په ده څه شوی دي؟) په نامه طنز کې هغه بدله څيره چې د لويديز د فرهنگ د يرغل بنسټ ر شويدي او اوس يې کړه وړه چاپير يال دکوره نيولې تر کار ځايه ټول هک پک کړي ان تر دې چې کورنيې گومان کوي چې چا پري کوډي کړي دي. (دې خو داسې نه وو!) هو دا گوډي هماغه د پردي فرهنگ دود او دستور په جامه کې ناموزونه راوتل دي چې ټولنه يې د سالم عنصر په توگه نه مني او پري ملنډي وهي؛ دا څيري زمونږ په ټولنه کې لري نه دي.

پوښتنه: تاسې يو وخت په هيواد کې په راډيو افغانستان کې د ډرام او ديالوگ په څانگه کې کار کاوه.مهرباني وکړئ د خپلو کارونو او فعاليتونو په اړه په هم هغه وخت کې په لنډه توگه معلومات راکړئ؟

خواب:

په کابل پوهنتون کې د زده کړو په څنگ کې مي دافغانستان دراديو ټلويزون د هنر او ادبياتو دپښتو د ډرام او ديا لوک په څانگه کې همکاري درلوده؛ په نمايشنا مو؛ راډيو ډرامونو؛ پر له پسې داستانونو کې مي دلوبغاړي په توگه خپله هنري تنده ماتوله چې کال دوه وروسته مي د دغو راډيو ډرامونو؛ پر له پسې داستانونو؛ راډيو يي نندارو او ټلويزوني نندارو په ليکلو پيل وکړ. دلته په ځان فرض گڼم چې ددې بختلې امين افغان پور؛ بناغلي داود فاراني او فريده جاني انوري چې هغه وخت دراديو دهنر او ادبياتو د اداري مشر وه، منندوي ووسم چې په خپلو لارښوونو يې زما لاس نيوي کړي دي؛ ماد دوي په هڅونو نړيوالو ادبياتو سره پيژندگلوې تر لاسه کړه چې ديو شمير باندنيو ليکوالو ليکلي نمايشنا مي؛ لنډي کيسې. طنزونه د دري ژبې څخه پښتو ته وژباړل چې دراديو ټلويزون دهنر او ادبياتو دخپرونو له لاري خپري شوي دي. دساري په توگه د دغو اثارو نومونه مي په ياد دي چې ما ژباړلي دي او راډيو يي يا ټلويزوني خپرونو ته مي چمتو کړي وي. د پاول انتوان چيخوف [دالو بالو بن] دفرانسوي ليکوال مولير دخسيس په نامه کميډي؛ دماکسيم گورکي دمو ر په نامه ناول؛ همدا شان روسي کلاسيک ليکوال تورگينف د لومړني ميني (رومان او امريکي کلاسيک ليکوال جان اشتن بيک د) انسانان او مورگان (ناول). همدا شان د روسي کلاسيک ليکوال انتوان چيخوف دوه دري طنزي ليکني چې تر ټولو يي د

(اصیل سپی) طنزي لیکنه چې نژدی څلویښت دقیقې لنډ کمید ی فلم تری جوړ شو چې حاجی محمد کا مران یې مرکزي رول لوبولی وو زما په یاد کې لا ژوندی دي . د دريو هنری فلمو نو سنا ريو گانې هر یو (تنکی هڅی) ؛ لنډ فلم (کا غوش چې) ؛ او وروستی (دمعجزه څر گندونکی هنداری) ما لیکلی وي چې بناغلو سعید ورکزي ؛ داکتر واحد نظري اورحمت الله خوستي دایرکت کړی وي .

پوښتنه : یو شمیر شاعرانو او لیکوالو د خپلو څیرنیزو او نوبستگرو کارونو او فعالیتونو لپاره د بهرنیو لیکوالو اثار، شعرونه او طنزونه ژباړلي دي ، ستاسې پر اند د بهرنیو اثارو ژباړه او یا زموږ د اثارو ژباړه په نورو ژبو کې د پښتو ادب د ودې او پرمختگ لپاره څه اغیز لري؟ او دا راته وویاست چې تاسې بهرني اثار ژباړلي او کنه؟

ځواب :

علمي ؛ هنري او ادبي اثار که د یوې ژبې نه بلې ژبې ته ژباړل کيږي په حقیقت کې ژباړل شوی ژبه پری درنيزي او علمي دریځ یې بدای کيږي . نن هغه ژبې بدای شمیرل کيږي چې دنړۍ علمي ؛ هنري او ادبي شهکارونه پری لیکل شوي او یا ورته ژباړل شوی دي . ددې مرغه پښتو ژبې ته په دې برخه کې لږ کار شوی دی ځکه نو دنورو ژبو په پرتله نیستمه پاتې ده .

هغه څه چې دبهرنیو لیکوالو اثار دري ژبې نه پښتو ته ما اړولي هغه ته مې په تیری پوښتنې کې اشاره کړې ده .

پوښتنه : تاسې د ادبي نقد او کره کتنې او د ادبي او فرهنگي مرکزونو د جوړولو په اړه په هېواد کې د ننه او بهر، چې د نورو ادبي څانگوالو تر څنگ واکيالي (باصلاحیته) څانگپوه کره کتونکي غړیتوب و لري، څه لید لری؟

ځواب :

د ادبي او هنري پنځونو د روغی ودی له پاره کره کتنه لکه دیو نا بینا له پاره د لاس لکړه یا امساده چې کندی ته یې د غور ځید و څخه بچوي . که چیرې دادبي هنري پنځو نو هستونکي وپوهیږي چې داسې مرکزونه شته چې د دوی پنځو نی د کره کتنې ذره بین لاندی نیسي کمزوری او نا سمی خوا وی یې جو توي او د سمو او منل شوو ادبي او هنري معیارو نو په تله یې تلي نو پایله به یې دا وي چې د دغو ادبي او هنري اثار و هستونکي به په ډیر ژور غور دیو ادبي او هنري اثر لیکلو یا هستولو ته زړه ښه کړي . نن مهال د نقد یا کره کتنې نشت یوه لویه تشه ده .

دغه تشه ما د (نوی لیکوال) په نامه په خپل یو طنز کې په ډاگه کړی ده .

پوښتنه : آیا تاسې د یو طنز لیکونکي په توگه په طنزي مجالسو او د طنزي لوبو په غونډو کې گډون کړی او که نه؟ کمو گډون کړی دی کومې لاسته راوړنې مو لرلې؟

ځواب :

زه په شپيتمو کلونو کې د افغانستا ن دليکوالو اتحاديې د طنز دځانگې غړې وم هلته به مې په ځينو ادبي غونډو کې خپل طنزونه لوستل ؛ همدا شان دافغانستا ن دکار کونکو ملي اتحادي فرهنگي مرکز چې ما يې مشري په غاړه درلوده په هره مياشت کې به مو ادبي او هنري بندارونه جوړول په دغو ادبي بندارونو کې به مې دهيواد د نورو ليکوالو تر څنگ خپل طنز ته ورته ليکنې لوستې . په هماغه کلونو کې کلنې ادبي کانکور کې زما د (پردی) په نامه طنز دويمه درجه جايزه وگټله ؛ او اوس کله ناکله دکډوال ژوندانه په چاپيريال کې په ځينو غونډو کې خپل دزړه براس دطنز په ژبه وبا سم .

پوښتنه : په هيواد کې د ننه او بهر کوم نامتو طنز ليکونکي ستا يې . د کومو بهرنيو او په هيواد کې د ننه ليکوالو آثار مو مطالعه کړي دي ، د هغوی د آثار اغيز پر خپلو ليکنو څه ډول ارزوي؟

ځواب :

تولو عزيزانو چې د طنز ليکنو تکل کړی دی او په دې برخه کې خپل وړتيا آزمایي ټول دستايلو وړ دي ، خو د دوی څخه مخکې څيری په بهر کې چې زما يې طنزي تومنی خوښيږي بناغلی محمود نظري ؛ بصير پاکزاد ؛ وحيد صمدزی او د ننه په هيواد کې جلال نوراني ؛ کاتب پاکون دی ؛ منم چې نوی نسل طنز ليکونکو به د هيواد بهر او دننه په زړه پوری طنزي پنځونی لرلی وي دا به زما لټنیا وي چې ما يې په لوستو سترگی نه دي خوړی کړی ؛ ما د دغو بهرنيو ليکوالو طنزی آثار لوستی دی ؛ عزيز نسین ؛ انتوان چيخوف ؛ مولير ؛ عبید زاد گانی ؛ اوبلغا ريایي طنز ليکونکو طنزونه چې بناغلي زلمی نورانی دري ژبی ته اړولی وو ؛ او د دغو هيواد والو ليکوالو طنزي ليکنې مې لوستې دي ؛ ارواښاد گل پاچا الفت ؛ ارواښاد عبدالمننان ملگری ؛ بناغلی کاتب پاکون ؛ ميرزا علم حمیدي ؛ محمود نظري ؛ داکتر واحد نظري ؛ استاذ طلا حبيبزی ؛ او د دري ژبی ليکوالو ؛ جلال نوراني ؛ بصير پاکزاد ؛ دستگیر نایل ؛ فاروق عطایي ؛ حمید مفید ؛ وحيد صمدزی ؛ هارون یوسفی ؛ ارواح بنا د رازق فاني چې د دوی دټولو ښو طنزونو څخه مې گټه اخیستی ده .

پوښتنه : هر ليکوال ته خپل آثار ډير خوندي او په زړه پوري دي ، خو بيا هم يو شمير ليکوال په خپلو آثارو کې خپل يو شمير آثارو ته غوره والي ورکوي . تاسې په خپلو آثارو کې کوم اثر زياتره خوښوي؟

ځواب :

زما په باور هغه ادبي او هنري اثر چې په ټولنی کې د خلکو پام ورته واوړي دا په دې معني ده

چې اغیزه یې شیندلی ده؛ زما د شپېتمو کلو نو طنزي لیکنو کې د (پردی) په نامه طنز چې په کال (1366) لمریز کې یې دویمه جایزه وگټله او په اویاومو کلونو کې (پردی ږیره) په نامه او په ورستی لسيزه کې د (څه چی خو) په نامه طنز چې زموږ د کد وال ژوندانه دستونز و سره تړاو لري او دلته په مسکو کې زما د وطن والو خوښ شوی وو؛ او کله چې روسي ژباړه یې د روسي دلیکوالو اتحا دی منشی ولوست د تر څی خندا تر څنگ یې دخپل هیواد پولیسو نا جایزه کړنو ته یې تو کړل؛ پور تنیو طنزونو اغیزه ما تر نور و ښه احساس کړې نو طبعي خبره ده چې زما هم خوښ شوی دي .

پوښتنه: کوم طنزونه مو د رادیو او تلویزون په خپرونو کې خپاره شوي دي؟

ځواب:

زما طنزي لیکنې دافغانستان د رادیو تلو یزون په خپرنیز ارگان (اواز) مجلی؛ (انیس)

ورځپاڼی او د رادیو تلو یزون د هنر او ادبیا تو ادا ری په خپر ونو کې خپریدی .

پوښتنه: په هیواد کې د ننه او بهر په رایو او تلویزون کې یو شمیر طنزي برنامې خپریږي، تاسې په دې اړه څه نظر لرئ؟ او د رادیو او تلویزون د یو پخواني او آزمويلي غړي په توگه کومې لارښونې او سپارښتونه لرئ؟

ځواب:

هو؛ په هیواد کې د ننه او بهر تلویزوني خپرونو کې خندا یې او تفریحي خپرونې دخلکو دورځنی ستر یاوو د دمه کولو په غرض خپریږي؛ هلته د یر ځلی دهنرمند موخه د خلکو خندول دي او کله هم دخندا سره ډیر لږ سکندل هم ملگری وي چې دطنز پولی ته رانژدی کيږي؛ بله دا چې دغه توکی او مسخری په لویدیزی تو لنی کې دخپل ولس د اروح پوهنی او فرهنگي ارزښتونو سره په اند ولتیا خپریږي؛ خو ددبه مرغه زموږ په ځوانو تلو یزونو کې دا اصل د نه پام کې نیول د ابتد ال پولی ته رسیږي او دهجو او هزل د بازار متاع گرځي؛ په داسې حال کې چې طنز یو ظریف هنر دی چې دبی خونو توکو او سپکو فکاهيو څخه پاک او منزه دی؛ د طنز خندا سړی خند وی او بیا یې نا خوالو ته سترگی پرانیسی او فکر کولو ته یې اړ باسی . هیله ده چی زموږ ه تلویزوني انتقا دي خپرونی په ښه هنري انداز یا دی شوی طنزی تومنی ولري .

پوښتنه: زموږ په هیواد کې طنزي آثار د خپلو ځانگړو مزایاوو او په خلکو یې د اغیز زیاتي کچې په درلودلو سره بیا هم په پښتو ادب کې څنگه چې لازمه ده خپل ځای نه دی موندلای . ستاسې په اند د دې لامل دک و دلیل څه دی؟ تاسې د یو ښه طنز لیکونکي په توگه په دې اړه څه لارښونې لرئ؟

خواب :

طنز او طنزي ليکنی د خپلو تعريفاتو په پام کې نيولو سره زمونږ په هيواد کې خو لا پريزده په سيمه کې ډير اوږد عمر نه لري ؛ په تيره بيا د پښتو په ادبي بهير کې خو ډير خوان دی ؛ هلته کو زه پښتو نخوا کې يې ځينی سړيکی يې تر ستر گو شوی دي خو هغسي چې نننی تعريفات او قاعدی يې غواړی چندانی وړ سره سمون نه لري . دا چې ولي طنز دپشتو په ادب کې ځای نه دی موندلی ؛ زما په اند طنز هغسي چې بنايي ټولنی ته تر اوسه نه دی وړ پيژندل شوی ؛ دليکوالو په اتحا ديو او نورو ادبي کړيو په فعاليتونو کې څرنگه چې شعر ؛ لنډه کيسه ؛ او نورو بر خو لوستو او اور يډو غونډی او بندارونه جوړيږی او په رسنو کې خپريږی طنز ورنه يې برخه دی ؛ هيله ده چې دننه په هيواد کې او بهر دي نيمگرتيا ته ادبي او هنري کړی سترگی پر انيسی .

پوښتنه: تر هغه ځايه چې زه خبر يم ستاسې يو شمير ليکل شوي نا چاپ آثار د کورنيو وړانديکو جگړو په وسيله په هيواد کې دننه سوزيدلي دي . مهرباني وکړئ په دې اړه په لنډه توگه معلومات راکړئ؟

خواب :

هو ؛ دکور وړانديکو جگړو په لمبو کې چې د مجاهدونو دښمنو ډلو تر منځ پيل شوی وی د ژوندانه دسلگونو هستيو سره يو ځای زما دغه ادبي هنري زيرونی چې لسگونه تلويزوني او راډيويي نمايشنا می ؛ راډيو ډرامونه او د راډيو پر له پسې داستانونه او اتلس عنوانه طنزونه چې چاپ ته چمتو شوی وی ايره سول . د کډوال په خپه چاپير يال کې يې تر اوسه يا دوم او په دې لټه کې يم که چيرې زور ذهن راسره ملگرتيا وکړي بيا يې وليکم .

پوښتنه : ستاسې د شپيتمې کليزې په وياړ په مسکو کې يوه درنه او پرتمينه غونډه جوړه شوې وه . هيله من يم چې په دې برخه کې خپل معلومات راسره شريک کړئ.

خواب :

د (۲۰۱۳) زيږديز کال د فبروري په (۱۵) نيټی زمونږ دکاري مرکز دفرهنگي کميټی کاري پرگرام له مخی دلته په مسکو کې دافغان ليکوالو او شاعرانو او دروسی دليکوالو د اتحادی بناری او ولايتی څانگو د ليکوالو او شاعرانو سره په گډه [دافغانستان او روسی د ادبياتو ما بنام] په نامه يو ادبي بندار جوړ شوی وو ؛ ددې ادبي بندار موخه د روسی دليکوالو د اتحا دی منشی بناغلی خاندیکوف دپنځو سوروباعی گانو ژباړه وه چی افغان ليکوال بناغلی رحمت الله روند له خوا تر سره شوی وه . په دغه غونډه کې د دواړو له خوا په روسی او دري ژبو دغونډی گډونو الوته ولوستل شول چې

وروسته بیا افغان او روسي شاعرانو خپل شعرونه ولوستل . څرنگه چې دغه ورځ زما د زیږیدو د (۶۰) کالیزې سره سمون درلود د روسی د لیکوالو اتحادی مشر تابه ډلی او په مسکو کې میشتو افغان فرهنگیانو او دگران هیواد نه زما عزیزانو او هیواد نه بهر فرهنگیانو په مخامخ مباحثو او په رالیزل شویو مباحثو کې یې زه منت بار کړم ؛ او د روسی د لیکوالو اتحادی ولایتی څانگی زما د څلویښت کالو فرهنگي فعالیتو نو په ستاینی دهغه اتحادی په لوړ مډال وویارلم .

پوښتنه: تاسې ديو طنز ليكونكي په توگه زموږ د هيواد اوسني سياسي، تاريخي او كرکيچن حالات څنگه څيرئ، اوزموږ ليکوالو او طنز ليکونو ته چې د هيواد هر پدیده يوه سوژه ده څه وړاندیزونه لري؟

ځواب:

دهيواد روان کرکيچنی جاری لويه غميزه ده چې د گاونډيو او ليرو پرتو هيوادو د سياستونو په تقابل کې د خپل ستراتيژیک موقعيت په درلودلو سره زمونږ په هيواد او خلکو تپل شوی دی او دا دی هر ه ورځ تری قر بانی اخلي . دهيواد هر وطنپال بچی ته ښايي چې په هر شان چې کولای شي د دغی ناورين د ماهيت څرنگوالی اوکورني او باندي لوبغاړي خلکو ته ور وپيژني ؛ ليکوال ؛ شاعر ؛ انځور گر ؛ طنز ليکونکی او سنيما گر او نور د پورتنی موخی له پاره ډيری سوژی موندلی شي چې په خپل ادبي او هنري وړتيا يې وروزي او دخلکو زرونو ته يې ورسوي .

پوښتنه: ستاسې پيغام د يو ليکوال په توگه دلر او بر پښتونخوا او په بهر کې ځوانو ليکوالو ، شاعرانو او طنز ليکونکو ته څه دی؟

ځواب:

زه دځوانو ليکوالو څخه چې په هيواد کې ميشت دي او که جلا وطنه دي غواړم تر ليکلو د مخه لوستلو ته ليوال شي ؛ په لوستلو پوهه بډايه کيري او کله چې يې د پوهی په گانی ځان سينگار کړ بيا يې د قلم څخه مرغلی څاڅي ؛ لوستل پای نه لري. زما په اند ډير لوستل لږ ليکل به ښه وي . گران او قدرمن ننگيار صاحب ستاسو نه د زړه له کومي مننه کوم چې زما پوښتنو ته مو پوره او کره ځوابونه راکړل. ستاسو نه هم ډيره ډيره مننه.

په ډير درنښت او ادبي مينه : انجنير عبدالقادر مسعود